

[Ministeren for særlige Anliggender.]

det ærede Medlem, for der var andre, der havde betydelige Vanskeligheder med at finde disse Veje over Sundet. Man maa imidlertid her betænke, at det drejede sig ikke om en Mand, der frivilligt skulde rejse over til Sverige, men om en Mand, der maatte bortføres. Dernæst drejede det sig om et Omraade paa Sjælland, hvor de eneste Tilgangsveje var dels en Bro, der var stærkt bevogtet af Tyskerne, dels to Landeveje nede i Bunden af Hornsherred, hvor der paa det Tidspunkt laa meget stærke tyske Styrker; saa det var ikke saa ligetil at føre en Mand bort paa det saagældende Tidspunkt. Jeg kan yderligere oplyse det ærede Medlem om, at man efter de Oplysninger, der foreligger i Sagen, havde foretaget en Undersøgelse i den Henseende, og det viste sig, at den første Mulighed frembød sig med et Skib fra Nykøbing Sj. 10 Dage efter, at Handlingen blev foretaget. Det var altsaa ikke saa ligetil. Det er et mindre Punkt i Sagen, men jeg tror, det har sin Betydning, naar man vil bedømme de Vanskeligheder, der dengang var ved at udføre denne Handling.

Det ærede Medlem gentog dernæst sine Betragtninger om det uheldige — og det glædede mig meget, at det ærede Medlem saa rent principielt paa Spørgsmaalet og ikke blot holdt sig til det konkrete foreliggende Tilfælde — i, at en Part i Sagen, om jeg saa maa sige, afhørtes desangaaende. Men jeg finder dette meget lidet stemmende med det ærede Medlems Udtalelse om, at 98 pCt. af Landets Befolkning, derunder det ærede Medlem selv, tilhørte Modstandsbevægelsen. Jeg maa nemlig saa spørge: Hvorledes vil det være muligt inden for de resterende 2 pCt. at finde kvalificerede Folk til at afgøre disse Sager; og ikke mindst, hvorledes vil man blandt disse 2 pCt. finde Folk, som ikke kan siges maaske at være farvede til den anden Side? Jeg tror derfor ikke, at der kan indvendes noget imod den rent objektive Fremgangsmaade, der anvendes ved Behandlingen af disse Sager.

Hvad angaar den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Lannung fremsatte, vil jeg sige, at jeg ikke har noget at indvende imod, at der nedsættes et Udvalg til at modtage Oplysninger om disse Sager. Jeg finder det rigtigst, at Offentligheden ad de Kanaler, der er tilgængelige, faar Oplysning om hele dette Omraade. Jeg har ved en tidligere Lejlighed givet Udtryk for, at det var Hensigten, naar hele dette Arbejde var afsluttet, fra Ministeriet for særlige Anliggender at fremsætte en Redegørelse for samtlige Be-

sættelsestidens Drabshandlinger, altsaa ogsaa dem, der falder ind under Loven om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, for at man kan faa en samlet Redegørelse for, hvad Krigen har kostet af Dødsopfre i Danmark. Der vil herunder være Lejlighed til ogsaa at komme ind paa Betragtninger over dette særlige Omraade, de saakaldte Stikkerlikvideringer, der altsaa med Urette henføres under den lidt uheldige Terminologi. Jeg vil meget gerne have Lejlighed til ogsaa herom efterhaanden at give Offentligheden de Oplysninger, der kan være Grund til at give.

Det er mig dog lidt vanskeligt at se, hvad Udvalgets Arbejde skulde gaa ud paa bortset fra at modtage Beretninger. I saa Tilfælde vil jeg imidlertid være meget villig til at anmode Partierne om at udvælge Repræsentanter til Udvalget, men jeg vilde finde det rigtigst, at et saadant Udvalg kom til at omfatte Medlemmer ikke alene af dette høje Ting, men ogsaa af det andet høje Ting, for at man derved, om jeg saa maa sige, kunde faa de Redegørelser, der kan være at fremsætte, samlede.

Malchau: Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion. Mit Indtryk af Dagens Forhandlinger er, saaledes som jeg ogsaa tidligere har givet Udtryk for det, at den Ordning, der blev truffet sidste Aar, stort set har virket tilfredsstillende, og jeg og mit Parti med mig tager i hvert Tilfælde den højtærede Ministers Udtalelser i Dag angaaende hele dette Spørgsmaal til Efterretning.

Det ærede Medlem Hr. Lannung stillede Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer, som skulde modtage nærmere Oplysninger vedrørende disse Sager, der fremkommer som Følge af Klager over uberegtigede Stikkerlikvideringer. Jeg kan i og for sig ikke indse Begrundelsen for Nedsættelsen af dette Udvalg. Den højtærede Minister for særlige Anliggender udtalte for et Øjeblik siden herfra, at han saa med Sympati paa Tanken om Nedsættelse af et saadant Udvalg, men ytrede dog visse Betænkeligheder, en vis Skepsis derved og spurgte bl. a. om, hvilket Arbejde et saadant Udvalg skulde have. Denne Skepsis deler vi inden for mit Parti. Vi mener, at disse Sager er inde i den rette Skure, at deres Behandling foregaar saa grundigt og effektivt, som det overhovedet er muligt, og vi mener, at der snart maa skaffes Ro om dette Spørgsmaal.

Ud fra disse Synspunkter skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte følgende Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Landstinget udtaler sin For-